

Henryk Wiklak, Małgorzata Kanwiszer

Stobnica - Trzymorgi, gm. Ręczno,
woj. piotrkowskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 9, 47-48

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

szczytowej węższej, północnej 7,60, szerszej 9,60 m. Wewnątrz stwierdzono ślady klepiska z gliny. Z domem wiąże się odkrycie skarbu w postaci 3 motyk kamiennych i 1 półfabrykatu motyki.

Z osadnictwem młodszej epoki kamienia związanych jest kilkadziesiąt obiektów kultury pucharów lejkowatych i amfor kulistych. Z tą ostatnią wiąże się odkrycie w jednej z jam osadniczych tzw. kompletu żarnowego.

Epoka żelaza reprezentowana jest przez kilkanaście obiektów osadniczych kultury łużyckiej i kultury przeworskiej.

Z osadnictwem wczesnośredniowiecznym wiąże się kilkanaście obiektów o funkcji jam zasobowych, gospodarczych i odpadkowych, jak też kilka śladów po słupach mieszkalnych budowli naziemnych. Do interesujących zabytków odkrytych w wypełniskach jam należą duże fragmenty żaren rotacyjnych wykonanych z granitu śląskiego, nóż żelazny oraz fragment rógowej oprawy noża. Badana osada wczesnośredniowieczna w oparciu o dotychczas uzyskany materiał zabytkowy, głównie ceramikę reprezentuje dwie fazy osadnicze: I - w przybliżeniu można datować na X-XII w.; II - na XIII-XIV w.

Badania na stanowisku będą kontynuowane.

STARY ZAMEK, gm. Sobótka
woj. wrocławskie
Stanowisko 6

patrz
wczesne średniowiecze

STOBNICA - TRZYMORGI, gm. Ręczno
woj. piotrkowskie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadzili dr Henryk Wiklak i mgr Małgorzata Kanwiszer. Finansował WKZ w Piotrkowie Trybunalskim. Kontynuacja badań z lat ubiegłych. Obiekt wielokulturowy. Osada z młodszej epoki kamienia, ślady osadnictwa z III okresu epoki brązu i okresu halsztackiego, lateńskiego i rzymskiego oraz z wczesnego średniowiecza.

Podczas poszerzania wykopu wokół odkrytych w roku 1974 dwóch obiektów sakralnych z późnego okresu lateńskiego odkryto: a/ część domu

mieszkalnego kultury ceramiki grzybkowo-dołkowej, z młodszej epoki kamienia; b/ część domu z okresu rzymskiego; c/ 2 paleniska domowe prawdopodobnie z okresu późno-lateńskiego; d/ 35 różnych dołków, których funkcja i chronologia nie została jeszcze wyjaśniona.

Do najważniejszych odkryć należy zaliczyć część domu kultury ceramiki grzybkowo-dołkowej. Dom o konstrukcji słupowej, w rzucie poziomym prawie prostokątny. Ślad paleniska znajdował się przy wschodniej ścianie szczytowej. Podłoga nieckowato zagłębiona. Wypełnisko zagłębienia tworzył piasek szaro-brunatny z drobnymi okruchami węgla, w którym znaleziono: 40 ułamków naczyń glinianych, kilkadziesiąt drobnych grudek polepy i 35 wyrobów krzemienych. Wśród krzemieni wyróżniono: 1 rdzeń, 18 odłupków, 16 wiórów, 2 skrobacze, 1 drapacz o drapisku silnie zużytym wykonany na szerokim, masywnym wiórze. Część przedmiotów krzemienych uległa przepaleniu w ogniu.

Materiały z badań wykopaliskowych znajdują się w MA1E w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

STRACHÓW, gm. Kondratowice
woj. wrocławskie
Stanowisko 2

Zakład Archeologii Nadodrza
Instytutu Historii Kultury
Materialnej PAN
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Anna Laciejewiczowa. Finansował IHKM PAN we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Osady kultury ceramiki wstęgowej rytej i kultury pucharów lejkowatych.

Stanowisko było wstępnie badane w 1972 r. Prace sezonu 1975 miały na celu uchwycenie zasięgu występowania śladów neolitycznego osadnictwa. Wykop długości 60 m, szerokości 5 m założono na wschodnim stoku wydzielenia. Pod warstwą ziemi ornej grubości 20-40 cm odsłonięto zarys kilkunastu obiektów wkopanych w lessowy całec. Wśród nich na szczególną uwagę zasługują fragmenty dwóch słupowych budowli najpewniej kultury ceramiki wstęgowej rytej. W ich sąsiedztwie natrafiono na 7 dużych jam z materiałami tej kultury. W kilku z nich znajdowały się paleniska, inne pełniły zapewne funkcje gospodarcze trudne do określenia lub powstały wskutek wybrania gliny dla potrzeb budowlanych. W wypełnisku jam znaleziono liczne ułamki ceramiki, fragmenty narzędzi kamiennych i krzemienych. Materiały te każą wiązać odkrytą część osiedla z późną /szarecką/ fazą kultury ceramiki wstęgowej rytej.